

walla sedda walmist ádikast voddesitte ehe
kruside sisse, mis hásti on finni pa dud,
ja panne siis keldri ehe koba sisse seisma.
— Keik ádikast ei vea súnnu mitte astja seest
árrawódtma: üks ossa jágo ikka súnnu sisse,
nenda kui fa ádika emmakaš. Wallad sa
núnd jálle ni valo ðllut ehe vibma wet
astja sisse, kui fa ádikast olled árrawódt-
nud, siis saad sínna fest jálle ádikast, mis
ni hea on kui se essimenne.

Nenda woid sa fa hoppo oünadesi head
ádikast tehha ehe elleksid némad fa jo mäđ-
danend. Wauta sedda márga nende seest
wálja, ja laeße sedda ni kaua seista, et ta
selgeks saab. Walla sedda ðlle assemel ast-
ja sisse, mis hea ádikaga on lopputatud,
sa füs emmakaš sees on; muido te sedda
nendasammoti kui óleádikast. Weel tulleb
sulle tähhele pánua, et need astjad, mis sa
ddi-

ádika tarvis tööttad, ðiged vuhtad on.
Tinna ja wäk, riitade siisse ei pea sinna
ilmas ádikast wallama, fest se kisub sedda
kihroti, mis tinna ja wasse sees on wálja,
ja se on ianimesfeli sureks kahjuks.

Ennäh, mis hea ja kallis assi
ádikas on; mis suurt kasso ta jünni me tele
sadab! Kas se núnd suur assi on seddu isse
tehha? Ja siiski ma ei tea ma tanwa
seas ühteai retrenaest, kes sedda moiaks
tehha. Ma ollen ful je mitme wärtorå
knuud, et ma sedda saksa maal ollen nái-
nud, agga siis ma sain sedda wärist:
„Füst meie wärd sedda wärtome füst sed-
da tehhat e? Jummal sedda teat mis sig,
„dusid asjad sínna jure tarvis läbhåvad.“
Selle öpvetusse iärrele, mis sun antasse,
on se õlveferge assi. Höppö ðllut ja lei va-
poort wib iggaüks sada, ja sedda wäe-
wa